

Α. Η ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ - Η ΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΛΙΜΑΚΩΝΕΤΑΙ

1. Σχεδόν οκτώ χρόνια μετά την έκρηξή της **η δομική, ιστορικού χαρακτήρα καπιταλιστική κρίση δεν έχει ξεπεραστεί**. Η όποια «ανάπτυξη» εμφανίζεται σε διεθνές επίπεδο είναι καχεκτική, με ελάχιστες θέσεις εργασίας και αυξανόμενη φτώχεια, συνεχή ροπή στο διαρκές κράτος έκτακτης ανάγκης, χωρίς ένα θετικό «όραμα» για τους εργαζόμενους. Στον πυρήνα των εξελίξεων του σύγχρονου καπιταλισμού βρίσκεται η κρίση απόσπασης απόλυτης και σχετικής υπεραξίας και η αντιδραστική στρατηγική για την ανάταξή της. **Η απειλή ενός νέου σπασμού της κρίσης είναι παρούσα και το μέλλον εμφανίζεται παγιδευμένο σε ένα περιβάλλον εργασιακής ζούγκλας, καταπίεσης, πολεμικών εξάρσεων, προσφυγιάς, υπεραντιδραστικών «τεράτων»**. Οι όποιες νέες επενδύσεις, καθώς και η γενικευμένη εφαρμογή των νέων τεχνολογιών, οδηγούν σε **μαζική εκτόπιση ανθρώπινης εργασίας**. Η κρίση συνεχίζει να δείχνει απειλητικά τα δόντια της, όπως δείχνει ο κόκκινος πυρετός στο τραπεζικό σύστημα της Ιταλίας, στην Κίνα, την Ινδία κλπ. **Η ανάπτυξή τους, όταν και όπως έρθει, θα σκοτώσει ό,τι άφησε όρθιο η κρίση τους**.

Η στρατηγική του κεφαλαίου για την υπέρβαση της κρίσης εντάσσεται σε μια συνολική κατεύθυνση αναδόμησης του καπιταλισμού, που τον φέρνει στην καρδιά του νέου σταδίου, του **ολοκληρωτικού καπιταλισμού**. Προκαλεί την παραπέρα όξυνση και περιπλοκή του κοινωνικού κανιβαλισμού, του δημοκρατικού προβλήματος, των πολεμικών συγκρούσεων, των μεταναστευτικών κυμάτων, των περιβαλλοντικών εγκλημάτων. Ενισχύει ανησυχητικά την επιρροή και δράση ακροδεξιών - εθνικιστικών, ακόμα και ανοικτά φασιστικών κομμάτων, που αποτελούν προϊόν της κρίσης του συστήματος αλλά και της αντιδραστικής αστικής απάντησης (πλευρά της οποίας αποτελούν). Απαιτείται το ενοποιημένο διάβασμα όλων αυτών των εξελίξεων και η αντιμετώπισή τους από τη σύγχρονη επαναστατική τακτική - στρατηγική, με την επανίδρυση του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος για να ανταποκριθεί στις νέες προκλήσεις.

Η αντίσταση των εργαζομένων και των λαών, παρότι δεν είναι στο επίπεδο που απαιτούν οι συνθήκες, θα οξυνθεί, με πολλαπλές αναμετρήσεις. Αυτό δείχνει ο επίμονος και πολύπλευρος συγκρουσιακός αγώνας στη Γαλλία, η αντιπαράθεση με το φασιστικό καθεστώς της Ουκρανίας, οι αντιστάσεις των λαών της περιοχής (Τουρκία, Κούρδοι, Παλαιστίνη) κλπ.

ΤΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑ ΤΗΣ Ε.Ε. ΔΕΧΕΤΑΙ ΠΛΗΓΜΑΤΑ

2. Το βάθος και η έκταση της καπιταλιστικής κρίσης συγκλονίζει την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία έχει μπει σε πορεία σοβαρής λαϊκής αμφισβήτησης. Στο έδαφος αυτό ενισχύονται οι ενδοαστικοί ανταγωνισμοί, οξύνεται η ανισόμετρη ανάπτυξη και οι φυγόκεντρες τάσεις στο εσωτερικό της. Η ψήφος υπέρ του Brexit αποτελεί σεισμό που προοιωνίζει ευρύτερες ανακατατάξεις στην ΕΕ. Εκφράζει τη βαθιά εργατική δυσaréσκεια απέναντι της, όπως και στο πολιτικό κατεστημένο της Βρετανίας, έχει πρωτόλεια αντισυστημικά χαρακτηριστικά. Σε αρκετές χώρες η αντιΕΕ τοποθέτηση ηγεμονεύεται από αστικές, εθνικιστικές και ακροδεξιές δυνάμεις καθώς το μεγαλύτερο μέρος της ευρωπαϊκής Αριστεράς βουλιάζει

στην ευρωδιαχείριση και στην άρνηση μιας ανατρεπτικής πολιτικής. Αναπτύσσεται η τάση για μια ΕΕ πολλών ταχυτήτων, με προώθηση όμως των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων παντού και χωρίς εξαίρεση, με τους λαούς πάντα αλυσοδεμένους. Στις εξελίξεις στην ΕΕ θα επιδράσει επίσης πολλαπλά και η κατάληξη των διαπραγματεύσεων για τις αντιδραστικές συμφωνίες TIPP και CETA (Διεθνείς Συμφωνίες για το Εμπόριο και τις Υπηρεσίες).

Η ψήφος υπέρ του BREXIT φέρνει στο προσκήνιο την αναγκαιότητα και δυνατότητα της πάλης για αποδέσμευση από την ΕΕ, με εργατικές, διεθνιστικές, αντικαπιταλιστικές θέσεις. Αποτελεί καθοριστικό ταξικό, διεθνιστικό και δημοκρατικό στόχο του κινήματος και της μαχόμενης Αριστεράς, που μπορεί να πλήξει καίρια το αστικό μπλοκ εξουσίας σε εθνικό και διεθνικό επίπεδο. Θεμελιώδη κρίκο του συνολικού αγώνα για την ανατροπή της επίθεσης του κεφαλαίου, του ευρωμνημονιακού καθεστώτος ισοπέδωσης των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων, για το σπάσιμο των αναδιαρθρώσεων.

Είναι επείγουσα ανάγκη και αντικείμενο διαπάλης, η συγκρότηση μιας αριστεράς και ενός κινήματος που θα απαντούν αντικαπιταλιστικά-διεθνιστικά και στο σύγχρονο εθνικό ζήτημα, που προκαλούν οι καπιταλιστικές ολοκληρώσεις, η άνευ προηγουμένου επέκταση των γιγάντιων πολυεθνικών, πολυκλαδικών μονοπωλίων σε χώρες σαν την δική μας, η διεθνοποίηση του κεφαλαίου και οι σύγχρονες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Για την απελευθέρωση από τα δεσμά τους. Σε συνδυασμό και υπό την ηγεμονία της πάλης για την κοινωνική χειραφέτηση, για μια άλλη διεθνιστική, εθελοντική συνεργασία των “ελεύθερα συνεταιρισμένων” λαών.

ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΥΚΝΩΝΟΥΝ

3. Η Σύνοδος Κορυφής του NATO που πραγματοποιήθηκε πρόσφατα στη Βαρσοβία προετοιμάζει νέες πολεμικές εξορμήσεις και επεμβάσεις σε βάρος των λαών, στο πλαίσιο των γενικότερων ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων. Με τη συγκέντρωση τεράστιου αριθμού στρατιωτικών δυνάμεων και σύγχρονων όπλων στην Ανατολική και Κεντρική Ευρώπη, την ενίσχυση της παρουσίας ναυτικών δυνάμεων στη Μεσόγειο και το Αιγαίο, την ανάπτυξη της λεγόμενης «Πυραυλικής Ασπίδας» στην Πολωνία και τη Ρουμανία για το «πλεονέκτημα» του πρώτου πυρηνικού πλήγματος. Ταυτόχρονα οργανώνεται και συμπλέκεται βαθύτερα η ισχυροποίηση της πολιτικο-στρατιωτικής συνεργασίας του NATO με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η πορεία αυτή πολλαπλασιάζει την απειλή πολεμικών περιπετειών στην περιοχή, οξύνει τον ανταγωνισμό των αστικών τάξεων Ελλάδας – Τουρκίας και των άλλων χωρών. Η συνεργασία NATO και Ε.Ε. για την «φύλαξη» των εξωτερικών συνόρων της Ε.Ε. με την αντιμετώπιση των προσφύγων ως εξωτερικού εχθρού αποτελεί ποιοτική αναβάθμιση των αντιδραστικών χαρακτηριστικών και των δύο ιμπεριαλιστικών οργανισμών. Ιδιαίτερα επικίνδυνη είναι η πολιτική της κυβέρνησης, η οποία πρωτοστατεί στην υλοποίηση των κατευθύνσεων του NATO και της ΕΕ, ενώ εμβαθύνει την επικίνδυνη συνεργασία με Ισραήλ και Αίγυπτο, με άμεσες επιπτώσεις και στο Κυπριακό. Με το νέο στρατιωτικό δόγμα (σύμφωνα με τις αποφάσεις NATO – ΟΑΣΕ – ΕΕ) ενισχύεται ο επιθετικός ρόλος των ελληνικών ΕΔ και η κατασταλτική δράση του στρατού στο εσωτερικό των χωρών.

ΕΥΡΩΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΣΦΑΓΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

4. Στην Ελλάδα οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νέοι και τα λαϊκά στρώματα βουλιάζουν στη φτώχεια, την υπερεκμετάλλευση, την ανεργία και την έλλειψη ελπίδας για το μέλλον. Βρίσκονται αντιμέτωποι πλέον με την εμπέδωση ενός καθεστώτος μόνιμης σφαγής δικαιωμάτων και ελευθεριών της εργατικής τάξης και

του λαού, με την ολοκλήρωση ενός κύκλου επειγόντων και βίαιων μετασχηματισμών υπέρ του κεφαλαίου, που στην Ελλάδα συμπυκνώνονται σε μεγάλο βαθμό στα ευρωμνημόνια. Ο συνασπισμός πολυεθνικού και ντόπιου (από υποδεέστερες θέσεις) κεφαλαίου επιχειρεί να εντάξει μεσοπρόθεσμα τον ελληνικό καπιταλισμό στο σύγχρονο μεσαίωνα ("ανάπτυξη" το ονομάζουν) εκτίναξης της εργατικής εκμετάλλευσης, συντριβής και κατακερματισμού της εργατικής τάξης, καταστροφής των μικρομεσαίων στρωμάτων, περάσματος δημόσιων δομών απευθείας στο κεφάλαιο, αντιδραστικής αναμόρφωσης του πολιτικού συστήματος και του αστικού κράτους.

Η ΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΥΡΙΖΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΚΗΝΙΚΟ

5. Αυτή την πολιτική προωθεί πλήρως, ενεργητικά και με στρατηγικό σχεδιασμό η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μια κυβέρνηση εχθρική προς τον λαό και το μαζικό κίνημα, που καμία σχέση δεν έχει με την Αριστερά. Η κυβέρνηση Τσίπρα επιχειρεί να περάσει τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις με έναν ιδιαίτερο, πιο επικίνδυνο, τρόπο χειρισμού των λαϊκών αντιδράσεων (θεωρία «ήπιας διαχείρισης», σκόπιμη παραπλάνηση, ενίσχυση αντίληψης περί «μη ύπαρξης εναλλακτικής» και καπιταλιστικού μονόδρομου, παράλυση του μαχόμενου κόσμου με την απαξίωση της έννοιας της αριστεράς).

Ο ΣΥΡΙΖΑ ως κόμμα έχει περάσει στη σφαίρα της αστικής πολιτικής και η μετατροπή του σε συστημικό κόμμα, μέσα από τη διαχείριση της κυρίαρχης πολιτικής και του αστικού κράτους, είναι ανεπίστρεπτη. Κινείται προς την ένταξή του στο ευρωπαϊκό σοσιαλιστικό κόμμα. Το κεφάλαιο και η ΕΕ έχουν αναθέσει σε αυτή τη φάση το πέρασμα των υπεραντιδραστικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Θα αξιοποιηθεί ως εργαλείο συνοχής για το αστικό πολιτικό σύστημα, σε μια περίοδο κρίσης εκπροσώπησης των

κλασικών αστικών κομμάτων, ως μέσο κατασυκοφάντησης της αριστεράς, μα και ως πλυντήριο που αναβαπτίζει και δικαιώνει αυτά τα κόμματα μεσοπρόθεσμα.

Με τον καλπονοθευτικό εκλογικό νόμο που θέλει να επιβάλλει η κυβέρνηση ακυρώνει το πάγιο δημοκρατικό αίτημα της Αριστεράς για την απλή αναλογική, διατηρώντας τον ληστρικό αντιδημοκρατικό «κόφτη» του 3%. Προωθεί τις κυβερνήσεις συνεργασίας, έτσι ώστε να μείνει ο ΣΥΡΙΖΑ μέσα στα πράγματα και να διασφαλίζονται οι όροι για την κυβερνητική σταθεροποίηση στην εφαρμογή του αντεργατικού σφαγείου.

6. Η ΝΔ αναδιοργανώνεται ως ένα επιθετικό αντιδραστικό, νεοφιλελεύθερο κόμμα. Ενώ ψήφισε το 3ο μνημόνιο και αφού εξασφάλισε όλα τα προαπαιτούμενα για το πέρασμα των αναδιαρθρώσεων, τώρα κάνει κριτική για πιο γρήγορη εφαρμογή και αποτελεσματική διαχείριση των αντεργατικών μεταρρυθμίσεων. . Επιτίθεται στην κυβέρνηση Τσίπρα προβάλλοντας ακραίες νεοσυντηρητικές θέσεις. Ταυτίζει ψευδώς την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με την Αριστερά, για να πλήξει τις αξίες και το κύρος της, επιδιώκοντας μια μακροπρόθεσμη επένδυση σε βάρος του εργατικού κινήματος και της μαχόμενης ανατρεπτικής Αριστεράς.

Προβλέπεται ρόλος και για μια κεντροαριστερή συμμαχία, με σοσιαλδημοκρατικά χαρακτηριστικά και άμεση σχέση με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, η οποία προωθείται από τα απομεινάρια του ΠΑΣΟΚ, της ΔΗΜΑΡ, ενώ ισχυρή θα είναι η έλξη και για το τμήμα του Ποταμιού που δεν θα πάει προς τη ΝΔ. Η επιδίωξη είναι να διαμορφωθεί ένας σχετικά υπολογίσιμος χώρος μπαλαντέρ, που να μπορεί να στηρίξει οποιαδήποτε κυβέρνηση (καταρχήν με κέντρο τον ΣΥΡΙΖΑ εάν χρειαστεί, χωρίς να αποκλείονται και άλλες κυβερνητικές λύσεις).

Επικίνδυνη συνεχίζει να είναι η παρέμβαση της νεοναζιστικής Χρυσής Αυγής, που προσπαθεί να σηκώσει αντιμεταναστευτική υστερία και να αξιοποιήσει την εφαρμογή του μνημονίου από τον ΣΥΡΙΖΑ, ταυτίζοντας μνημόνιο και αριστερά. Ενισχύεται από πολλές πλευρές η συγκρότηση ενός πολυτασικού και πιο «υπεύθυνου» ακροδεξιού-νεοφασιστικού πόλου (ανασυγκρότηση ΛΑΟΣ, κόμμα Κρανιδιώτη, Τζήμερος, κλπ). Χρειάζεται να ενισχυθεί η μαζική λαϊκή πάλη για την απομόνωσή της.

7. Με τις δυνάμεις του ΚΚΕ και της ΛΑΕ, κάθε μαχόμενης δύναμης που κινείται στ' αριστερά του καθεστωτικού πλέον ΣΥΡΙΖΑ, επιδιώκουμε με επιμονή την πολύτιμη κοινή δράση μέσα στο μαζικό κίνημα και τον πολιτικό συντονισμό σε κρίσιμα μέτωπα της ταξικής πάλης, στο πλαίσιο του αγωνιστικού μετώπου αντιπολίτευσης, ρήξης και ανατροπής. Η αριστερή τους βάση, οι αγωνιστικές της εμπειρίες, η κλιμάκωση της επίθεσης και η αδυναμία του κινήματος να την αναχαιτίσει, η απαίτηση ευρύτερων τμημάτων εργαζομένων για ενότητα στην πάλη, κάνει αυτή την προσπάθεια υπερανγκαία και ρεαλιστική, παρά την υποτίμηση – απροθυμία των ηγεσιών τους να την προωθήσουν πιο συστηματικά. Τα πρώτα μικρά δείγματα γραφής σε κλαδικούς αγώνες και σε επιμέρους μέτωπα υποδηλώνουν το προηγούμενο συμπέρασμα.

Το ΚΚΕ αρνείται την αντικαπιταλιστική τακτική ανατροπής της επιδρομής και αναδιάρθρωσης Ε.Ε. – κεφαλαίου, επιμένει στην υποβάθμιση του μαζικού πολιτικού αγώνα, στην αποσύνδεση οικονομικής – πολιτικής πάλης, στο διαχωρισμό τακτικής – στρατηγικής (ακυρώνοντας και τις δύο), στην υποτίμηση των επαναστατικών δυνατοτήτων, στην άρνηση της κοινής δράσης της μαχόμενης Αριστεράς.

Η ΛΑΕ προτείνει μια αντιμνημονιακή, προοδευτική, πατριωτική, δημοκρατική διέξοδο, με αριστερή κυβερνητική διαχείριση και διακηρύξεις για φιλολαϊκή παραγωγική ανασυγκρότηση, που στο έδαφος του ολοκληρωτικού καπιταλισμού δεν μπορεί να υπάρξει, αρνούμενη να προτάξει την αναγκαία έξοδο από την ΕΕ και τη ρήξη με το κεφάλαιο.

Με τις δύο αυτές δυνάμεις επομένως δεν υπάρχει βάση για συνολική πολιτική συνεργασία, πολύ περισσότερο για συνεργασία από τη σκοπιά του πόλου της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς.

Η νεοσύστατη Πλεύση Ελευθερίας κινείται με μια λογική περιορισμένης αντιμνημονιακής ρητορείας, χωρίς αντιΕΕ και εργατικό – λαϊκό περιεχόμενο, για αποκατάσταση της αστικής δημοκρατίας. Σε ότι αφορά το ΕΠΑΜ, εξακολουθεί να προτάσσει επικίνδυνες και δυνητικά εθνικιστικές απόψεις για «μη διαχωρισμό δεξιάς – αριστεράς», για «ενότητα όλων των Ελλήνων απέναντι στη νέα κατοχή», για “υπεράσπιση του ελληνικού απέναντι στο ξένο κεφάλαιο”, κλπ.

ΝΕΕΣ ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ – ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΝΑ ΠΑΕΙ ΑΛΛΙΩΣ

8. Οι εργατικές λαϊκές αντιδράσεις είναι ως τώρα εξαιρετικά αναντίστοιχες με την κλιμάκωση της επίθεσης από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ. Ο αρνητικός συσχετισμός έχει βαθύνει, ο αστικοποιημένος και υποταγμένος συνδικαλισμός σαπίζει και δεν εμπνέει για μεγάλες μάχες και συγκρούσεις. Έχουμε περάσει σε φάση υποχώρησης του μαζικού κινήματος και του αντιφατικού αντιμνημονιακού ριζοσπαστισμού, την οποία πρέπει να υπολογίσουν ψύχραιμα οι επαναστατικές και αριστερές πρωτοπορίες, ώστε να μη μετατραπεί σε άτακτη φυγή, γενική απογοήτευση, αναπαραγωγή της διχόνοιας και των μικροκομματικών σχεδίων στις οργανώσεις της μαχόμενης Αριστεράς.

Ωστόσο, η κατάσταση δεν σταθεροποιείται. Δεν αποτελεί δικό μας ευσεβή πόθο, αλλά ρεαλιστική εκτίμηση των εκρηκτικών λαϊκών προβλημάτων που θα οξυνθούν, της αδυναμίας του συστήματος να προβάλλει ένα θετικό όραμα για τους εργαζόμενους και τη νεολαία. Εμφανίζονται τάσεις νέων κυμάτων αντίστασης κι αγώνα, όπως έδειξαν τα εργατικά και αγροτικά μπλόκα του χειμώνα, ορισμένες μαχητικές κλαδικές απεργίες, η μάχη για τα 5μηνια. Επωάζονται νέες, ανώτερες συγκρούσεις. Οι μάχες αυτές δεν θα

είναι νικηφόρες με τα παλιά καύσιμα, του ρηχού αντιμνημονιακού αγώνα με στόχο μια κυβερνητική αλλαγή εντός της ΕΕ και του συστήματος, του παλιού φθαρμένου κινήματος της διαμαρτυρίας και των ιδεών μιας ηττημένης Αριστεράς της διαχείρισης, που εξαντλήθηκαν και πέφτουν σε αχρηστία. Μέσα στο μαχόμενο κόσμο του κινήματος και της αριστεράς, μέσα σε μια ευρύτερη κοινωνικοπολιτική πρωτοπορία διεξάγεται βαθιά συζήτηση για τα αίτια της μέχρι τώρα πορείας. Κατανοείται ότι δεν υπάρχει εναλλακτική λύση εντός ΕΕ, χωρίς σύγκρουση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού, ότι είναι ένας δύσκολος αλλά αναγκαίος δρόμος. Χωρίς, όμως την ύπαρξη συνεκτικής πολιτικής πρότασης αντικαπιταλιστικής ανατροπής και σύνδεσής της με τον επαναστατικό δρόμο και την κομμουνιστική απελευθέρωση, όλες αυτές οι διεργασίες κινδυνεύουν να οδηγήσουν σε ατομισμό, απόσυρση από τη συνολική πολιτική πάλη, ακόμα και αντιδραστικοποίηση.

Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με μία από τα ίδια. Στο κίνημα και στην Αριστερά απαιτείται μια τομή σε όλα τα επίπεδα, μια στρατηγική ανασυγκρότηση με ανατρεπτικό, αντιΕΕ αντικαπιταλιστικό και σύγχρονα κομμουνιστικό περιεχόμενο.

9. Αντίθετα με το success story της κυβέρνησης, στο αμέσως επόμενο διάστημα θα ανοίξουν κρίσιμα πεδία αντιπαράθεσης, θα υπάρξει μεγάλη επιδείνωση της ζωής του λαού: Αντεργατική μεταρρύθμιση – νόμος για τα εργασιακά, ομαδικές απολύσεις, κτύπημα των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Μείωση μισθών και συντάξεων. Μαζικά κλεισίματα – χρεοκοπίες, αναδιарθρώσεις – συγχωνεύσεις επιχειρήσεων και τραπεζών, ανεργία, απολύσεις (βλ. Μαρινόπουλος, Τζετ Όιλ, Ηλεκτρονική, κλπ). Ιδιωτικοποιήσεις – εμπορευματοποίηση υπηρεσιών και δημόσιου πλούτου. Εφαρμογή του ασφαλιστικού και της φοροληλασίας. Πλειστηριασμοί και κατασχέσεις με στόχο την αρπαγή των κόκκινων δανείων από πολυεθνικά funds. Αντικειμενική μεταρρύθμιση και προσπάθεια πλήρους εμπορευματοποίησης της Υγείας. Καταστροφή μικρομεσαίων στρωμάτων της πόλης και μικροαγροτών. Αντιδραστική θωράκιση του συστήματος με το ξεκίνημα της διαδικασίας Συνταγματικής αναθεώρησης. Ακόμα πιο βάρβαρη αντιμετώπιση των προσφύγων και των μεταναστών, που πλέον βρίσκονται εγκλωβισμένοι στη χώρα μας, χωρίς δικαιώματα, χωρίς δυνατότητα μετακίνησης, χωρίς ελευθερία.

10. Απέναντι σε όλα αυτά το NAP και η ν.Κ.Α, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ευρύτερα η ταξική αριστερή αντικαπιταλιστική πτέρυγα θα κριθούν σε δύο αλληλένδετα καθήκοντα:

Πρώτον, στο να πρωτοστατήσουν στην ανάπτυξη της πάλης, στη συσπείρωση δυνάμεων μέσα στον αγώνα, για να αναπτυχθεί το εργατικό-λαϊκό κίνημα, για να αποκρουστεί – ανατραπεί αυτή η πολιτική ενάντια στο κλίμα υποχώρησης κι απογοήτευσης. Να εκφραστεί στην πράξη μια μεγάλη στροφή μέσα στους εργαζόμενους, τη νεολαία, τους ανέργους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, για τη συμβολή στη δημιουργία μορφών συλλογικότητας και αγώνα, για τη συγκρότηση οργάνων πάλης και επιβολής.

Δεύτερο, να συμβάλουν με συγκεκριμένες πολιτικές πρωτοβουλίες στη συγκρότηση της πρωτοπορίας, σε όλα τα επίπεδα, στο κόμμα, στο μέτωπο, στο κίνημα. Για μια ανατρεπτική, αντικαπιταλιστική και σύγχρονα κομμουνιστική Αριστερά, που θα δώσει την μάχη μέχρι το τέλος, μέχρι τη νίκη. Η συγκρότηση αυτής της πρωτοπορίας σε ανώτερο επίπεδο είναι ο απαραίτητος όρος για να πάνε τα πράγματα αλλιώς.

Β. ΑΠΑΝΤΑΜΕ ΜΕ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ

11. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες έχει ευρύτερη σημασία για την αντεπίθεση του εργατικού λαϊκού κινήματος η ανάπτυξη της επαναστατικής τακτικής και η σύνδεσή της με τη στρατηγική της διεθνιστικής κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Στο 3ο Συνέδριο τονίζαμε πως «πυρήνας της επαναστατικής τακτικής είναι η πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης του κεφαλαίου και της υπεραντιδραστικής

ανασυγκρότησής του, μέσα από την οποία επιχειρείται η υπέρβαση της σημερινής δομικής κρίσης του. Η επαναστατική τακτική εκφράζει τα ζωτικά συμφέροντα της εργατικής τάξης και των σύμμαχων στρωμάτων στην εργασία, στα κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα, στην πάλη για την απελευθέρωση από το άθλιο καθεστώς της επιτροπείας. Επιταχύνει την συγκρότηση του επαναστατικού υποκειμένου και έχει σαν στόχο την προσέγγιση της επανάστασης».

Στη σημερινή φάση είναι αναγκαία η ανάπτυξη της επαναστατικής τακτικής. Με σοβαρή εμβάθυνση στα εξής:

-Το περιεχόμενο, τα πλαίσια στόχων και τις αντίστοιχες μορφές πάλης στο μαζικό κίνημα και τις πολιτικές παρεμβάσεις.

-Την οικοδόμηση οργάνων του μαζικού πολιτικού κινήματος.

-Την θεωρητική, ιδεολογική υποστήριξη των πολιτικών πρωτοβουλιών και αναμετρήσεων.

ΠΟΥ ΣΤΟΧΕΥΟΥΜΕ:

Ο βασικός πολιτικός στόχος που προβάλλουμε ως NAP και ANTAPΣYA είναι: «Ανατροπή της αντιλαϊκής επίθεσης κυβέρνησης-κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ, της ευρωμνημονιακής εκστρατείας και των αντιδραστικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, ήττα και ανατροπή της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ- ANEL και όλου του ευρωμνημονιακού μπλοκ. Η ανατροπή αυτή μπορεί να γίνει με την δύναμη ενός ισχυρού και ταξικά ανασυγκροτημένου εργατικού και λαϊκού κινήματος, του αγωνιστικού μετώπου αντιπολίτευσης – ρήξης – ανατροπής και του διαλεκτικά αναπτυσσόμενου αντικαπιταλιστικού μετώπου/πόλου. Για να ανοίξει ο δρόμος για την αντικαπιταλιστική επανάσταση, την κομμουνιστική απελευθέρωση».

12. Την τακτική μας την υπερασπίζουμε και τη χαρακτηρίζουμε επαναστατική γιατί:

-Απαντά στα ζωτικά συμφέροντα-ανάγκες της εργατικής τάξης και των σύμμαχων στρωμάτων, από τη σκοπιά της ουσιαστικής υλικής βελτίωσης των όρων ζωής και πάλης τους, και όχι κυρίως από τη σκοπιά της μη περαιτέρω επιδείνωσης της θέσης τους.

-Μας εξοπλίζει απέναντι στον αντίπαλο, τον ορίζει επαρκώς και δεν τον συγκαλύπτει, ούτε τον εξωραΐζει. Αντιμάχεται τη συνολική στρατηγική του κεφαλαίου υπέρ της εργατικής τάξης. Αντιπαρατίθεται στον πυρήνα της βίαιης αντεργατικής εκστρατείας του αστικού συνασπισμού εξουσίας, με κριτήριο και στόχο όχι μια «μάχη στα σημεία» ή στις επιπτώσεις των μέτρων, αλλά στον κλονισμό της γραμμής αυτής και των πυλώνων της, στην ακύρωση-ανατροπή της. Με αυτό τον τρόπο μπορεί να υπάρχουν και κατακτήσεις.

-Με το περιεχόμενό της συνδέει τους σημερινούς αγώνες για το ψωμί, τη δουλειά, την κοινωνική ασφάλιση, την εκπαίδευση, την υγεία, την δημοκρατία και τις λαϊκές ελευθερίες, την ειρήνη, το περιβάλλον με το αύριο και τα γενικευμένα ερωτήματα που τους συνοδεύουν (“τι θα γίνει αν βγούμε από την ΕΕ” ή “πως θα ζήσουμε αν φύγουν οι επιχειρηματίες” κλπ).

-Αλλάζει τους κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς σε όφελος της τάσης χειραφέτησης, δεν αναμένει ως φυσικό-αντικειμενικό γεγονός την επαναστατική κατάσταση, επιδιώκει να συμβάλλει ώστε αυτή να επιταχυνθεί και να οδηγηθεί στο ξέσπασμα της επανάστασης, για την κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας από την εργατική τάξη και τους συμμάχους της. Άρα συνδέεται και απαντά στο ζήτημα της πολιτικής εξουσίας.

-Αναπτύσσει τον μαζικό, πολιτικό, εργατικό αγώνα για την επιβολή της λαϊκής θέλησης και όχι τον

εκλογικισμό ή την κυβερνητική ανάθεση.

-Μας διαχωρίζει από την πολιτική της ρηχής αντιμνημονιακής πάλης ή του περιορισμού-ταύτισης της μόνο με τον αγώνα “ενάντια στη λιτότητα”. Από τις λογικές που θεωρούν πως δεν μπορεί να υπάρχει εργατική αντικαπιταλιστική απάντηση στην κρίση αλλά η μόνη διέξοδος είναι είτε η αριστερή κυβέρνηση, είτε η λαϊκή εξουσία. Από τον τακτικισμό του αριστερού μετώπου, που ψαλίδιζε την αντικαπιταλιστική και επαναστατική ψυχή της τακτικής και οδηγούσε στην ενσωμάτωση και υποταγή των μαχόμενων δυνάμεων της Αριστεράς στο διαχειριστικό κυβερνητικό σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά και από αντιλήψεις που ταυτίζουν την επαναστατική τακτική με την επανάσταση (“μεταμφιεσμένη στρατηγική”) και τον αντικαπιταλιστικό πόλο με “κλειστό” μέτωπο επαναστατών.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

13. Η τακτική μας θα παραμένει πουκάμισο αδειανό όσο δεν συγκροτούμε το αντίστοιχο υποκείμενο που θα την υπηρετήσει, δηλαδή το Αντικαπιταλιστικό Εργατικό Μέτωπο. Εκφράζεται σε αυτό η διαλεκτική ενότητα της κομμουνιστικής πρωτοπορίας – κόμματος, του αντικαπιταλιστικού πολιτικού μετώπου και της ευρύτερης αντικαπιταλιστικής μαζικής πάλης του κινήματος της εργατικής τάξης και των σύμμαχων στρωμάτων της. Υπάρχει ανάγκη αυτοτέλειας του αντικαπιταλιστικού μετώπου και γενικά της αντικαπιταλιστικής πολιτικής απέναντι στα ρεφορμιστικά ρεύματα. Η ιστορική εμπειρία έχει δείξει ότι η τάση της εργατικής χειραφέτησης και του επαναστατικού αντικαπιταλιστικού αγώνα δεν μπορεί να αναπτυχθεί διαχεόμενη σ’ ένα αντинеοφιλελεύθερο, αριστερό ή αντιμνημονιακό πολιτικό μέτωπο.

Η προώθησή του ΑΕΜ έχει τις παρακάτω βασικές πλευρές:

-Συσπείρωση των επαναστατικών κομμουνιστικών δυνάμεων και τα αναγκαία βήματα για το σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

-Συγκρότηση του πολιτικού μετώπου – πόλου της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς, ενίσχυση – αναβάθμιση – προωθητικός μετασχηματισμός του ελπιδοφόρου βήματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το άνοιγμα δρόμων πολιτικής συνεργασίας των ευρύτερων αντικαπιταλιστικών, αντιΕΕ και αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Ένα ρεύμα ευρύτερης και βαθύτερης πολιτικής αντικαπιταλιστικής ενοποίησης με σημαντική συμβολή του μεγαλύτερου τμήματος της ταξικής πτέρυγας του κινήματος στους χώρους δουλειάς, κατοικίας και σπουδών, των όποιων θεσμών εργατικής χειραφέτησης, ειδικών κρίσιμων πολιτικών συσπειρώσεων (π.χ. αντιφασιστικές επιτροπές), πρωτοπόρων αγωνιστών.

-Προώθηση του αγωνιστικού μετώπου αντιπολίτευσης –ρήξης – ανατροπής, με θεμέλιο ένα πολιτικά ανατρεπτικό και ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό και λαϊκό κίνημα, τη συγκρότηση ανεξάρτητων οργάνων πάλης και επιβολής της λαϊκής θέλησης, τη συμβολή της αντικαπιταλιστικής, ταξικής πτέρυγας του μαζικού κινήματος και την κοινή, συντονισμένη δράση των μαχόμενων πολιτικών δυνάμεων που κινούνται στ’ αριστερά του καθεστωτικού ΣΥΡΙΖΑ.

Οι πλευρές αυτές συνδέονται και προωθούνται στο σύνολό τους και σε διαλεκτική αλληλεπίδραση. Αντίθετα αν απομονώνεται ή αυτονομείται κάθε μια απ’ αυτές, κινδυνεύει να καταρρεύσει η αυτοτελής συγκρότηση, εμφάνιση, «ύπαρξη» της τάσης εργατικής χειραφέτησης και του συνολικού Αντικαπιταλιστικού Εργατικού Μετώπου.

Γ. ΠΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΜΕ

14. Για ένα σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Για τη συσπείρωση των δυνάμεων της κομμουνιστικής πρωτοπορίας, που είναι ο πρωταρχικός κρίκος για να προχωρήσει η δουλειά όλου του υποκειμένου, αποφασιστικής σημασίας είναι η ενίσχυση και αναβάθμιση του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και της νΚΑ.

-Με στροφή στη δουλειά μέσα στην εργατική τάξη, τους ανέργους, τη νεολαία των λαϊκών γειτονιών, τα φτωχά λαϊκά στρώματα κλπ. Με αντίστοιχη διάταξη δυνάμεων, οικοδόμηση οργανώσεων.

-Με αναβάθμιση της πολιτικής λειτουργίας των Ο.Β. και ανάπτυξη της οργάνωσης.

-Με αξιοποίηση της Πρότασης Προγραμματικής Διακήρυξης για εμβάθυνση της πολιτικής, προγραμματικής και θεωρητικής συζήτησης μέσα στην οργάνωση, αλλά και με ένα ευρύτερο κύκλο αγωνιστών που ενδιαφέρονται.

-Με την οργάνωση των συνδιασκέψεων περιοχών και του 4ου συνέδριου της νΚΑ το φθινόπωρο, στην πορεία προς το 4ο Συνέδριό του NAP.

-Με ριζική στροφή στη θεωρητική δουλειά γενικά του NAP και ειδικά των ΟΒ (μαθήματα, αρθρογραφία στο ΠΡΙΝ, κύκλους αυτομόρφωσης, πρωτότυπες ερευνητικές δουλειές, σεμινάρια κ.ά.).

-Με προσανατολισμό για επαφή, διάλογο και συντονισμό με αντίστοιχες κατεύθυνσης κομμουνιστικές οργανώσεις από άλλες χώρες. Μέσα στο φθινόπωρο οργανώνουμε πρωτοβουλία για διεθνιστική, αντιπολεμική – αντιιμπεριαλιστική συνάντηση με αριστερές, εργατικές, αντιιμπεριαλιστικές και κομμουνιστικές δυνάμεις της περιοχής της Μεσογείου.

15. Η πορεία προς το σύγχρονο κομμουνιστικό κόμμα και πρόγραμμα της εποχής μας είναι ένα έργο που υπερβαίνει το NAP και την αναγκαία ανασυγκρότησή του. Φιλοδοξούμε να εμπλέξει ένα ευρύτερο δυναμικό. Προωθούμε ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ αξιοποιώντας και την επέτειο της Οκτωβριανής Επανάστασης, με τη μορφή μιας πανελλαδικής συνάντησης εργασίας και σχεδιασμού των επόμενων βημάτων. Άμεσα προτείνουμε τη δημιουργία ανοικτής επιτροπής για την οργάνωση αυτής της πρωτοβουλίας.

Αντίστοιχα προωθούμε πρωτοβουλίες συγκρότησης σε κλάδους και περιοχές. Οι «πρωτοβουλίες» αυτές μπορούν να συζητήσουν και να οργανώσουν πιο συγκεκριμένα τη δράση τους γύρω από θέματα που αφορούν τα πολιτικά μέτωπα, την εργατική δουλειά, τη θεωρία, τις αρχές συγκρότησης ενός σύγχρονου κόμματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης και την πορεία προς αυτό.

16. Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση εκτιμά ότι η έκδοση του περιοδικού Τετράδια Μαρξισμού για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, αποτελεί σημαντική συμβολή στον στόχο για ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα, όπως άλλωστε ορίζεται και στις ιδρυτικές αναφορές του. Μπορεί να αποτελέσει ένα «κρίσιμο μέρος» της προσπάθειας, ανοίγοντας δρόμους στην ανάπτυξη της επαναστατικής θεωρίας και πολιτικής.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ

17. Για την προώθηση του πόλου της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής αριστεράς οργανώνουμε:

Α) Την πανελλαδική πολιτική εξόρμηση με βάση την απόφαση της Συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, για την αυτοτελή της ανάπτυξη.

Β) Την ενοποίηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε ένα μάχιμο, ενιαίο πολιτικό σχέδιο στο μαζικό κίνημα και τις πολιτικές πρωτοβουλίες.

Γ) Τη συγκροτημένη παρέμβαση για μια άλλη Αριστερά – συσπείρωση των αντικαπιταλιστικών δυνάμεων. Υπάρχουν αξιόλογες δυνάμεις, οργανώσεις και ρεύματα μέσα στον λαό που διαχωρίζονται (και αντιμάχονται) από τη ρεφορμιστική αριστερά και τον ΣΥΡΙΖΑ, προσανατολίζονται – με ταλαντεύσεις – σε αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική, αντιΕΕ ή/και επαναστατική κατεύθυνση. Επιδιώκουμε πρωτοβουλίες κοινής παρέμβασης και διαλόγου για την αριστερά που απαιτεί η εποχή μας, το πρόγραμμα και τις προϋποθέσεις οικοδόμησής της, αλλά και δράσης – πολιτικού συντονισμού σε κρίσιμους κόμβους της επίθεσης κεφαλαίου, κυβερνήσεων και ΕΕ. Για ένα συγκεκριμένο «βήμα πόλου» που θα συσπειρώνει αγωνιστές, συλλογικότητες, οργανώσεις και θα συμβάλλει στην ενίσχυση και την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας, τους αγωνιστικούς συντονισμούς του μαζικού κινήματος.

Δ) Στο συνολικό αγώνα ενάντια στην ΕΕ και για την ανάπτυξη του εργατικού λαϊκού κινήματος για την αποδέσμευση από την ΕΕ, μπορεί να συμβάλλει η Πρωτοβουλία Αγώνα για την αποδέσμευση από την ΕΕ «ΔιΕΕξοδος», η οποία κάνει τα πρώτα ελπιδοφόρα βήματά της. Θα συμβάλλουμε για να ριζώσει μέσα στο λαό και τη νεολαία σε όλη την Ελλάδα, για να αποκτήσει λαϊκά χαρακτηριστικά, συσπειρώνοντας ένα πλατύ φάσμα δυνάμεων και αγωνιστών που συμφωνούν. Επιδιώκουμε να κατακτά στην πορεία, τους στόχους του αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Σημαντικό στοιχείο που θα κρίνει την επιτυχία της «ΔιΕΕξοδος» είναι η ένταξη – στήριξη σε αυτήν των κινήσεων – σχημάτων εργαζομένων, δήμων – περιφερειών και νεολαίας. Αξιοποιούμε την περίπτωση δημοψηφίσματος για την έξοδο από την ΕΕ, όχι ως κεντρικό (και μάλιστα αποκλειστικό) πολιτικό αίτημα, αλλά στα πλαίσια του συνολικού πολιτικού αγώνα, και σε σύνδεση με την ανάπτυξη μαζικού κινήματος, για την αποδέσμευση από την ΕΕ.

Ε) Πρωθούμε την ενίσχυση, το συντονισμό και κυρίως την πολιτική ανασυγκρότηση με αντικυβερνητικό, αντιΕΕ, αντικαπιταλιστικό και αντιδιαχειριστικό περιεχόμενο της ταξικής, αριστερής και αντικαπιταλιστικής πτέρυγας του εργατικού, νεολαιίστικου και λαϊκού κινήματος. Οι εργατικές συσπειρώσεις, η ΕΑΑΚ, η Attack, οι κινήσεις περιφερειών και δήμων αναπτύσσουν τη δράση και τις παρεμβάσεις τους στο χώρο τους, προασπίζουν την ενότητά τους, αναβαθμίζουν την εσωτερική τους τακτική δημοκρατική λειτουργία, υπερβαίνουν αδυναμίες και την καθήλωση αρκετών από αυτά μόνο σε μηχανισμούς εκλογικής εμφάνισης. Δημιουργούμε νέες όπου δεν υπάρχουν και υπερβαίνουμε το κλείσιμο στο χώρο, τον κλάδο, το μερικό. Επιδιώκουμε να συντονίζονται και να ενοποιούνται σε τοπικό και πανελλαδικό επίπεδο. Σε κάθε χώρο, κλάδο, περιοχή παλεύουμε για την ανώτερη αγωνιστική και πολιτική ενοποίηση της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας, έτσι ώστε να συσπειρωθεί στη μάχη για τις εργατικές διεκδικήσεις και ενάντια στον αντεργατικό νόμο, να καταστρώνει αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης ανά χώρο – πεδίο και να αρθρώνει συνολικό πολιτικό λόγο, συμβάλλοντας με τον δικό της τρόπο στην προσπάθεια για μια άλλη Αριστερά, αντικαπιταλιστική, αντιΕΕ, ανατρεπτική.

ΣΤ) Ιδιαίτερη σημασία έχει η δημιουργία μιας ταξικής κίνησης για την ανατροπή και την εργατική χειραφέτηση, για το νέο εργατικό κίνημα που πια είναι επιτακτικά αναγκαίο. Η απόφαση για την δημιουργία μιας τέτοιας κίνησης έχει καθυστερήσει δραματικά. Ωστόσο, σήμερα προκύπτουν δυο νέα δεδομένα: α) Μετά τους αγώνες της πενταετίας και την όλη εξέλιξη, τη σημερινή κατάσταση του κινήματος των εργαζομένων, την κρίση και τον εκφυλισμό του σ.κ., ωριμάζει η σκέψη και η πρακτική αναγκαιότητα μιας κίνησης σε πρωτοπόρα τμήματα των εργατικών αγώνων, β) Πολύ σημαντική πολιτικά είναι η απόφαση της πρόσφατης Συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την ανάγκη προώθησής της ταξικής κίνησης, που ανοίγει νέες δυνατότητες. Όσον αφορά το χαρακτήρα της και το περιεχόμενό της κινούμαστε με βάση την Απόφαση του Σώματος το Νοέμβριο του '14.

Ζ) Πρωθούμε τη δημιουργία μιας αντικαπιταλιστικής αντιΕΕ κίνησης της μικρομεσαίας αγροτιάς και των εργαζομένων στον αγροτοδιατροφικό τομέα.

Η) Πολύμορφες πρωτοβουλίες για το δημοκρατικό ζήτημα της εποχής μας και τις λαϊκές ελευθερίες

Για το ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ ΡΗΞΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

16. Βάζουμε επιθετικά στο μαζικό κίνημα το αναγκαίο πλαίσιο και σχέδιο, συγκροτούμε όργανα πάλης, προωθούμε πολιτικές πρωτοβουλίες συντονισμού και κοινής δράσης. Δεν περιμένουμε το πότε θα «νομοθετήσει» η κυβέρνηση, ούτε πότε θα αποφασίσει ο υποταγμένος συνδικαλισμός (και μάλιστα με προκαθορισμένους όρους) ή άλλες δυνάμεις να οργανώσουν απεργίες ή άλλες μορφές πάλης. Πάμε με αυτοτελές σχέδιο και περιεχόμενο. Το πολιτικό περιεχόμενο που θέλουμε να κατακτά (δημιουργικά με βάση την δική του πείρα και όχι ετσιθελικά) το μαζικό εργατικό, λαϊκό, νεολαιίστικο κίνημα είναι η βάση του αναγκαίου αγωνιστικού μετώπου αντιπολίτευσης, ρήξης και ανατροπής. Προκύπτει από τις ανάγκες και τις προκλήσεις της ταξικής πάλης και της πολιτικής αντιπαράθεσης και εμφορείται (χωρίς να ταυτίζεται) από το συνολικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης, ενώ αποτελεί και την ισχυρή βάση-πρόταση για την πολιτική συνεργασία των δυνάμεων της μαχόμενης ανατρεπτικής Αριστεράς.

ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ ΣΚΛΑΒΟΙ. ΨΩΜΙ, ΔΟΥΛΕΙΑ, ΕΙΡΗΝΗ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

1) Αγώνας για την ακύρωση και ανατροπή του μόνιμου σφαγείου των δικαιωμάτων και ελευθεριών των εργαζομένων που επιβλήθηκε και στηρίζεται από όλο το αστικό πολιτικό κατεστημένο και την συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, το ευρωμνημονιακό τόξο – ΕΕ – ΔΝΤ. Κατάργηση των ευρωμνημονίων διαρκείας και του μόνιμου κόφτη της ζωής μας, που επιβάλουν κυβέρνηση, ΕΕ και ΔΝΤ. Απαλλαγή από όλα τα σύμφωνα πανευρωπαϊκής λιτότητας και βάρβαρων αντιλαϊκών «μεταρρυθμίσεων». Έξω η ΕΕ και το ΔΝΤ από τη χώρα! Έξοδος από την ΕΕ από τη σκοπιά των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων. Διαγραφή του χιλιοπληρωμένου χρέους τώρα! Διεθνιστικός αγώνας ενάντια στην εφιαλτική συμφωνία TTIP ανάμεσα σε ΕΕ και ΗΠΑ και σε κάθε ανάλογη συμφωνία.

2) Αγώνας για τις ανάγκες και τα δικαιώματα των εργαζομένων και της νεολαίας, ενάντια στη στρατηγική των κρατούντων, των κυβερνήσεων τους και των υπερεθνικών τους οργάνων, για την σύνθλιψη των μισθών και συντάξεων και τον ολοκληρωτικό σφετερισμό του ελεύθερου χρόνου μας. Θέλουμε να ζήσουμε και όχι να επιζήσουμε!

-Κατάργηση όλων των ευρωμνημονιακών μέτρων για την άμεση βελτίωση της ζωής των εργαζομένων και ανέργων με αύξηση μισθών και συντάξεων, επιδομάτων ανεργίας για όλους – μείωση του εργάσιμου χρόνου και ετών συνταξιοδότησης. Μείωση των κερδών της πλουτοκρατίας.

-Δουλειά σταθερή, μόνιμη και πλήρης. Κατάργηση όλων των μορφών ευέλικτης – ελαστικής-μαύρης εργασίας και εντατικοποίησης. Ενιαίες σχέσεις εργασίας, ενιαίες αμοιβές και ενιαίος χρόνος εργασίας. Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας για όλους με πλήρη δικαιώματα. Άμεση κατάργηση των προκλητικών διακρίσεων σε βάρος της νεολαίας μέχρι 25 χρονών. Ανατροπή του εργασιακού μεσαίωνα και ρήξη με την λογική της αστικής ανάπτυξης / ανταγωνιστικότητας / παραγωγικότητας.

-Αγώνας ενάντια στην φοροληστεία του λαϊκού εισοδήματος, των νέων επιστημόνων, των αυτοαπασχολούμενων και της φτωχιάς αγροτιάς. Δραστική μείωση της άμεσης φορολογίας των εργαζομένων και γενναία αύξηση της φορολόγησης του πλούτου, κατάργηση των εξαιρέσεων και προνομίων του. Κατάργηση των έμμεσων φόρων στα είδη λαϊκής ανάγκης.

-Να διαγραφούν τώρα όλα τα χρέη του φτωχόκοσμου και των ανέργων στο κράτος και στις αιματοβαμμένες Τράπεζες! Κανένα σπίτι λαϊκής οικογένειας στα χέρια τραπεζίτη.

-Κατάργηση των νόμων που διαλύουν την κοινωνική ασφάλιση. Αποκλειστικά Δημόσια, δωρεάν, υποχρεωτική ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και κοινωνική ασφάλιση για όλους. Δημόσιος φορέας παραγωγής φαρμάκων για την κάλυψη των υγειονομικών αναγκών του λαού.

-Καθολική δημόσια παιδεία – υγεία – πρόνοια για τις ανάγκες του εργαζομένου λαού και της νεολαίας. Ενάντια στην εμπορευματοποίηση, επιχειρηματοποίηση. Ενιαίο δημόσιο, δωρεάν, δημοκρατικό, υποχρεωτικό 12χρονο σχολείο, για όλα τα παιδιά με όλη τη γνώση και απαλλαγμένο από τον εναγκαλισμό

του από την εκκλησία. Δίχρονη προσχολική αγωγή. Δημόσια επαγγελματική εκπαίδευση και ελεύθερη πρόσβαση σε μια ενιαία πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Φραγμός στο νέο εργασιακό μεσαίωνα μέσω μαθητείας, Κατάργηση της πρόσφατης ρύθμισης για την ΤΕΕ. Πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα στους τίτλους σπουδών. Η περιβόητη πιστοποίηση προσόντων που εξαπλώνεται ραγδαία, είναι μια απάτη και η κερκόπορτα για την κατάργηση κάθε αξίας όλων των τίτλων σπουδών για δουλειά και για την εμπέδωση των κανιβαλικών εργασιακών σχέσεων. Ακύρωση της προωθούμενης μαθητείας ως ένα ακόμα δρόμο προς την εργασιακή ζούγκλα,

-Κατώτερες εγγυημένες τιμές σε όλα τα αγροτοκτηνοτροφικά προϊόντα και ουσιαστική μείωση του κόστους παραγωγής (με κατάργηση ΦΠΑ κλπ) στους φτωχομεσαίους αγρότες. Κατάργηση των επιδοτήσεων της ΕΕ σε μεγαλοαγρότες και καπιταλιστικές αγροτικές επιχειρήσεις. Ανατροπή της ΚΑΠ. Κατάργηση του “Μητρώου αγροτών” που ξεκληρίζει όλη τη φτωχολογιά του χωριού. Χορήγησή τους αποκλειστικά σε αγρότες και συνεταιριστική παραγωγή. Ανθρώπινες συντάξεις στα 60 χρόνια στους άντρες και στα 55 στις γυναίκες, χωρίς εισφορές στον ΟΓΑ. Απαγόρευση παραγωγής και διακίνησης μεταλλαγμένων προϊόντων. Ισοτιμία δικαιωμάτων των εργατών γης (π.χ. Νέα Μανωλάδα), ανεξάρτητα από χρώμα, έθνος και θρησκεία. Ενιαίος δημόσιος φορέας τροφίμων για την κάλυψη των βασικών διατροφικών αναγκών της χώρας. Δημόσιο σύστημα διακίνησης των προϊόντων για χτύπημα των μεσαζόντων. Δημιουργία δημοκρατικών πρωτοβάθμιων παραγωγικών συνεταιρισμών σε ρήξη με τους αγροτοπατέρες, τα κυκλώματα εμπόρων-μεσαζόντων, τραπεζών και καρτέλ που προστατεύονται από τον κρατικό μηχανισμό. Δημόσια αγροτική τράπεζα για την παροχή άτοκων καλλιεργητικών δανείων.

3) Υπεράσπιση και διεύρυνση της δημόσιας περιουσίας. Αγώνας ενάντια στην ιδιωτικοποίηση – εμπορευματοποίηση δημόσιων, δημοτικών υπηρεσιών και αγαθών (νερό, ρεύμα, συγκοινωνίες, πρόνοια). Άμεση επαναφορά στο δημόσιο όσων επιχειρήσεων ιδιωτικοποιήθηκαν. Κατάργηση του Υπερταμείου ιδιωτικοποιήσεων και αυστηρή τιμωρία σε όσους εμπλακούν στην πώληση έστω και ενός ευρώ από την λαϊκή περιουσία. Καμιά συγχώνευση – κατάργηση σχολείων, νοσοκομείων, κοινωφελών δομών ή τμημάτων τους. Να ανοίξουν άμεσα όλες οι δημόσιες δομές που καταργήθηκαν με τα μνημόνια.

4) Εθνικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο, όλων των στρατηγικών τομέων της οικονομίας, των μεγάλων επιχειρήσεων και εκείνων που εγκατέλειψαν οι ιδιοκτήτες τους, της μεγάλης αγροτικής ιδιοκτησίας. Δήμευση της εκκλησιαστικής περιουσίας.

5) Υπεράσπιση και διεκδίκηση των σύγχρονων δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών του λαού. Απόκρουση-ανατροπή της κλιμακούμενης αντιλαϊκής πολιτικής βίας και τρομοκρατίας, του μόνιμου κράτους έκτακτης ανάγκης. Ελεύθερος συνδικαλισμός σε κάθε τόπο δουλειάς και στο στρατό. Αγώνας για την υπεράσπιση και διεύρυνση των συνδικαλιστικών ελευθεριών, ενάντια στην σχεδιαζόμενη περεταίρω κατακρεούργηση τους. Κατοχύρωση του δικαιώματος των εργαζόμενων να επιβάλουν με οποιαδήποτε μορφή πάλης αποφασίσουν δημοκρατικά και συλλογικά, τις διεκδικήσεις τους, στον κάθε εργοδότη, στις κυβερνήσεις και το κράτος. Κατάργηση των ΜΑΤ και των άλλων δυνάμεων καταστολής. Να αποφασίζει ο ίδιος ο λαός για τις τύχες του χωρίς «προστάτες» και τις αποκάλυπτες επεμβάσεις τους στις εσωτερικές υποθέσεις της χώρας.

6) Πάλη ενάντια στην μιντιακή δικτατορία και στην πολιτιστική χειραγώγηση. Ανάπτυξη πολύμορφης αντικαπιταλιστικής ενημέρωσης και πληροφόρησης. Ανάπτυξη, δημιουργία και διάδοση του εργατικού λαϊκού πολιτισμού σε όλα τα πεδία. Διεκδικούμε ευρύτερες κοινωνικές συλλογικότητες να αναπτύσσουν ελεύθερα τη δική τους εναλλακτική πληροφόρηση – ενημέρωση – πολιτιστική δημιουργία.

7) Πάλη για τη συντριβή των φασιστικών συμμοριών και του ρατσισμού.

8) Να σταματήσει η δολοφονική αντιμετώπιση των προσφύγων από ΕΕ και κυβέρνηση. Απρόσκοπτη διέλευση των προσφύγων και μεταναστών από τα σύνορα. Καμιά επαναπροώθηση τους. Ανθρώπινες

συνθήκες και ελεύθερες συνθήκες για την διαβίωση τους με πλήρη δικαιώματα.

9) Ματαίωση και ακύρωση της πολεμικής προπαγανδευτικής και απειλής, των ένοπλων πολεμικών επεμβάσεων και συγκρούσεων που έχουν μετατρέψει τις χώρες προέλευσης των προσφύγων σε κόλαση πείνας και θανάτου.

10) Απελευθέρωση του λαού από κάθε είδους ευρωδεσμά και από τη δυναστεία των διεθνών μηχανισμών και οργανισμών των πολυεθνικών (ΕΕ, ΟΟΣΑ, ΠΟΕ κ.λπ.) Ισότιμη συνεργασία των λαών. Σύγκρουση με τις ξενοφοβικές, ακροδεξιές αντιλήψεις και όλους όσους επωάζουν το αυγό του φιδιού. Καμιά συμμετοχή στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Όχι στη διάθεση ελληνικού εδάφους, αέρος και εξοπλισμού για επεμβάσεις σε άλλες χώρες. Έξω το ΝΑΤΟ. Να κλείσει η βάση της Σούδας. Ούτε ένα ευρώ για εξοπλισμούς. Αγώνας ενάντια στην εφαρμογή του πολυν/σχεδίου για τις Ε.Δ. που προβλέπει το ξεπούλημα της ακίνητης περιουσίας τους. Ενίσχυση του κινήματος μέσα κι έξω από το στρατό.

17. ΜΠΑΙΝΟΥΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΜΑΧΕΣ

Α) Ενάντια στο νομοσχέδιο εργατικής ισοπέδωσης. Που καταργεί τα ελάχιστα εναπομείναντα εργασιακά δικαιώματα στη ζούγκλα του ιδιωτικού τομέα αλλά και για τους εργαζόμενους στο δημόσιο στην συνέχεια. Πρόκειται για μια τομή και όχι απλά μια ρύθμιση, που επιδιώκει να προσαρμόσει το εργατικό (εκμεταλλευτικό) δίκαιο στις αναγκαιότητες του ολοκληρωτικού καπιταλισμού, της εργασίας λάστιχο, της υπερεκμετάλλευσης και της ασυδοσίας των εργοδοτών. Με τη ναρκοθέτηση του δικαιώματος στην απεργία, επιχειρείται στρατηγικό πλήγμα και στο τελευταίο δικαίωμα: το δικαίωμα να αγωνίζεσαι!

Β) Για την ήττα και ανατροπή στην πράξη των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στο ασφαλιστικό, το δημοσιονομικό κόφτη, τις ιδιωτικοποιήσεις, τους “αναπτυξιακούς νόμους”, τα λουκέτα, τη φοροληλασία, τους πλειστηριασμούς και τις κατασχέσεις, την παιδεία, την υγεία, την αγροτική παραγωγή.

Γ) Της νεολαίας και του λαού ενάντια στην ανεργία – που κλιμακώνεται με το ντόμινο χρεοκοπιών μεγάλων εταιρειών – και τα 5μηνα ανακύκλωσής της, τη μετανάστευση, τη μαύρη εργασία.

Δ) Ενάντια στην υπεραντιδραστική θωράκιση του αστικού πολιτικού συστήματος και τη διαρκή ενίσχυση των τάσεων για εδραίωση κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού. Ενάντια στην εργοδοτική δεσποτεία, για τη συντριβή του νέου εργατικού «Δίκαιου» των επιχειρηματιών και των επενδυτών, για τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες της εποχής μας.

Ε) Για τα δικαιώματα των προσφύγων και των μεταναστών, για το άνοιγμα των συνόρων, την εκδίωξη της Frontex και της ευρωπαϊκής ακτοφυλακής, την ακύρωση της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας-Ελλάδας.

18. Βασικά σημεία προετοιμασίας και σχεδιασμού στο νέο γύρο:

-Η αντιπαράθεση στη νέα αντεργατική τομή, είναι μάχη κινηματική και συνδικαλιστική, αλλά και πολιτική, θεωρητική και αξιακή. Να τεκμηριώσουμε θεωρητικά το ζήτημα των τομών στον πυρήνα των σχέσεων εκμετάλλευσης. Τα πλαίσια να έχουν αντικυβερνητικό, αντι-ΕΕ και αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα. Να μπουν επιθετικά τα ζητήματα από εργατική σκοπιά, δηλαδή η πάλη για μείωση του χρόνου εργασίας, για μόνιμη και σταθερή εργασία με δικαιώματα, η διεκδίκηση για αύξηση μισθών και συνολικά των αποδοχών και μείωση των κερδών.

-Δουλειά “πεδίου” στην εργατική τάξη για την ανασυγκρότηση – ίδρυση συλλογικών μορφών δράσης της. Να δοκιμάσουμε, να προτείνουμε και να πρωτοστατήσουμε παντού στη δημιουργία Επιτροπών Αγώνα ενάντια στη σύγχρονη δουλειά. Δίνουμε τη μάχη για να μπορεί να υπάρχει συνδικάτο, απεργία, εργατικό δικαίωμα, μορφές οργάνωσης και εργατικής δημοκρατίας για όλους τους εργαζόμενους. Χρειάζεται να μιλήσουμε εμείς για το τι συνδικάτα και τι οργάνωση των εργαζομένων προτείνουμε. Δεν

υπερασπιζόμαστε τον 1264 ο οποίος συνέβαλλε στη σημερινή κατάσταση των συνδικάτων (παλεύουμε για διεύρυνση των όποιων θετικών του διατάξεων, που είναι κατακτήσεις του αγώνα των εργαζομένων).

-Επιμονή στη γραμμή κοινής δράσης με όλες τις μαχόμενες δυνάμεις του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς. Η αντιπαράθεση για τα εργασιακά χρειάζεται τη μέγιστη δύναμη και εύρος πυρός του κινήματος, για αυτό πρέπει να προβάλλουμε και την ανάγκη αγωνιστικού συντονισμού όλων των ταξικών και αριστερών δυνάμεων στο κίνημα (από την εξωκοινοβουλευτική Αριστερά, την εργατική αυτονομία, τη ΛΑΕ, άλλες μαχόμενες δυνάμεις, μέχρι το ΠΑΜΕ).

-Η μάχη δεν μπορεί να δοθεί από τη σκοπιά της υπεράσπισης του παλιού, ή της εξαίρεσης των κλάδων από κάποια ακραία μέτρα, όπως θα επιχειρήσουν οι κυρίαρχες δυνάμεις στα συνδικάτα, η ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, κλπ. Ενισχύουμε τη λογική «εκτός-εντός και εναντίον» στις δομές του εκφυλισμένου αστικού συνδικαλισμού, με ανάπτυξη πλούσιας δράσης με αυτοτέλεια και άμεσα στην εργατική τάξη και τη νεολαία, και όχι αποκλειστικά και κυρίως μέσα στον υπάρχοντα συνδικαλισμό, τις διαδικασίες-δομές και τον αναποτελεσματικό σχεδιασμό του.

-Νέες προσπάθειες για μαζικές Συνελεύσεις Αγώνα, με τη συμμετοχή όλων των αγωνιζόμενων συλλογικοτήτων (σωματεία, επιτροπές αγώνα, μειοψηφίες συνδικάτων, συλλογικότητες αγώνα από γειτονιές και κλάδους, εργατικές λέσχες, συνελεύσεις, συντονισμοί κλαδικά ή τοπικά, κ.α.). Συνελεύσεις Αγώνα και σε επίπεδο νομών και πανελλαδικός συντονισμός τους.

-Αποφασιστικά βήματα για έναν αναγκαίο μόνιμο Συντονισμό Πρωτοβάθμιων Σωματείων και μαχόμενων

συλλογικοτήτων – επιτροπών αγώνα, κλπ, που θα συμβάλει στη δημιουργία ενός κέντρου αγώνα, πέρα και έξω από τα όρια που ορίζουν τα αστικοποιημένα συνδικάτα σε όλα τα επίπεδα και βαθμίδες, αλλά και σε υπέρβαση της λογικής του ΠΑΜΕ.

...

-Κινούμαστε από τώρα ώστε οι φετινές κινητοποιήσεις της ΔΕΘ να χρωματιστούν και να σφραγιστούν από το θεμελιώδες ζήτημα των εργατικών διεκδικήσεων, του εργασιακού/συνδικαλιστικού νόμου και της αντικυβερνητικής και αντί-ΕΕ παρέμβασης και πάλης ενάντια στο νέο γύρο επίθεσης.

19. Στο επίπεδο γειτονιάς και πόλης υπερασπίζουμε τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων με τις κινηματικές συλλογικότητες (συνελεύσεις, πολιτιστικά-πολιτικά κέντρα, εργατικές λέσχες και πρωτοβουλίες αγώνα γειτονιάς). Στη δική μας αντίληψη δεν πρόκειται απλά για όργανα επιμέρους ή κατακερματισμένων δράσεων, αλλά επιδιώκουμε να μετασχηματίζονται σε όργανα έκφρασης, διεκδίκησης και επιβολής της λαϊκής θέλησης, πρώιμες μορφές έκφρασης του «οργανωμένου λαού», βασικό δρόμο για τη συγκρότηση μετώπου-κινήματος αντιπολίτευσης ρήξης και ανατροπής. Ειδικά το επόμενο διάστημα που επανέρχονται με νέα ένταση οι ιδιωτικοποιήσεις χώρων και υπηρεσιών, οι πλειστηριασμοί, οι κατασχέσεις, τα κοψίματα ρεύματος, νερού, τα προβλήματα σε κοινωνικές υποδομές, το κλείσιμο δομών πρόνοιας, υγείας, η φοροληστεία, η υποχρηματοδότηση σχολείων, οι ανταποδοτικές υπηρεσίες-χαράτσια δήμων κλπ. να πολλαπλασιαστούν τέτοιου είδους συλλογικότητες, ενισχύοντας και το συντονισμό τους κατά περιοχή, όπως στην Αττική στο Συντονισμό Συλλογικοτήτων Αττικής, αντίστοιχα στη Θεσσαλονίκη και αλλού. Από κοινού δράση με το ταξικό εργατικό κίνημα για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και την ανατροπή της επίθεσης.

20. Οι Εργατικές Λέσχες είχαν σε μεγάλο βαθμό ουσιαστική συμβολή σε κρίσιμα ζητήματα την προηγούμενη περίοδο (ανεργία-επισφάλεια, εργατικά δικαιώματα, προσφυγικό, κλπ), αναδεικνύουν πλευρές της ταξικής αλληλεγγύης και δείγματα του πολιτισμού των από “κάτω”. Χρειάζεται να συμβάλλουμε στην αναζωογόνηση, μαζικοποίησή τους και τη δημιουργία νέων, με στόχευση στις εργατο-λαϊκές περιοχές. Με αξιοποίηση τους σαν «εργατικό κέντρο αγώνα γειτονιάς» ανέργων και επισφαλώς -

ελαστικά εργαζόμενων. Με ανέβασμα του αγωνιστικού διεκδικητικού τους χαρακτήρα απέναντι στο τοπικό και κεντρικό κράτος. Οι εργατικές λέσχες με τον τρόπο που εμπλέκουν τον κόσμο της γειτονιάς προσφέρονται επίσης για παραγωγή θεωρίας και ανεξάρτητου, εργατικού πολιτισμού από τα κάτω. Έτσι, συμβάλλουν και επιδρούν στο ευρύτερο εγχείρημα συγκρότησης της επαναστατικής απάντησης της εποχής μας, δίνοντας μια αναζωογονητική βοήθεια, ισχυροποιώντας τις τάσεις χειραφέτησης στα λαϊκά στρώματα της γειτονιάς.

21. ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Το εργατικό-λαϊκό κίνημα και η αριστερά, ως αναπόσπαστο κομμάτι της πάλης για τα δικαιώματα των ντόπιων, οφείλουν να υπερασπίζονται τους πρόσφυγες και μετανάστες απέναντι στην βάρβαρη πολιτική της Ε.Ε. και της κυβέρνησης και το δολοφονικό κλείσιμο των συνόρων. Και το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες αντίστοιχα να συνδέεται με το εργατικό κίνημα στην πάλη ενάντια στον πόλεμο, τις επεμβάσεις, την καταπάτηση δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, το ρατσισμό και την ξеноφοβία, σε διαχωρισμό και αντιπαράθεση με τα σχέδια της κυβέρνησης και οικονομικής ελίτ για εκμετάλλευση και ποδηγέτηση.

Οι απελάσεις, ο εγκλεισμός των προσφύγων, η έλλειψη προστασίας των θυμάτων πολέμου, η στέρηση ελευθεριών, οι ακατάλληλες συνθήκες στέγασης και σίτισης, η έλλειψη πρόσβασης για τους πρόσφυγες σε μόρφωση, περίθαλψη, δουλειά πάνε μαζί με την απομόνωση-γκετοποίηση των προσφύγων σε καταυλισμούς-στρατόπεδα συγκέντρωσης, την τρομοκράτηση και καταστολή όσων κινητοποιούνται, την ποινικοποίηση της αλληλεγγύης. Συγχρονίζονται με την άθλια προπαγάνδα των ΜΜΕ, που καλλιεργεί προκαταλήψεις ενάντια στους πρόσφυγες, ρίχνοντας νερό στο μύλο της νεοναζιστικής Χ.Α. και στην επιχείρηση των συνολικότερων σχεδίων με αφορμή το προσφυγικό για διάσπαση των φτωχών, εξάπλωση της ξеноφοβίας, περιορισμού ελευθεριών, έντασης της εκμετάλλευσης και της κερδοσκοπίας, περάσματος τομέων δημόσιας ευθύνης στους ιδιώτες. Συνεχίζουμε και εντείνουμε τις πολύμορφες δράσεις αλληλεγγύης και διεκδίκησης για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των προσφύγων μέσα από σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους, συλλογικότητες με κινητοποιήσεις, πορείες, συγκεντρώσεις, για την ενημέρωση τους, τη στήριξη στις υλικές ανάγκες τους, κλπ. Στηρίζουμε το Συντονισμό τους και επιδιώκουμε να αναβαθμιστεί παίρνοντας πανελλαδικά, πιο μόνιμα, λειτουργικά και σταθερά χαρακτηριστικά, να εντάξει πρόσφυγες και αλληλέγγυους. Συμβάλλουμε στην οργάνωση των προσφύγων στους χώρους διαμονής τους με κοινές διεθνικές επιτροπές κόντρα στους εθνικούς-θρησκευτικούς διαχωρισμούς που καλλιεργούνται και οργανώνουμε τη συνύπαρξη και την κοινή πάλη ντόπιων και προσφύγων.

22. Οι πρωτοβουλίες στο νεολαιίστικο κίνημα

Βασική επιδίωξη μας είναι η ανασυγκρότηση συνολικά του νεολαιίστικου κινήματος σε εργατική κατεύθυνση, η συμβολή της στην ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας. Ο συνδετικός κρίκος που ενώνει σήμερα την νεολαία είτε αυτή βρίσκεται σε «εκπαιδευτικό» επίπεδο (σπουδάζουσα / μαθητώσα) είτε έχει ενταχθεί με οργανικότερους όρους στη σημερινή νέα βάρδια της εργατικής τάξης είναι ο εργασιακός μεσαίωνας που είτε βιώνει είτε μέλλεται να βιώσει. Από αυτή τη σκοπιά επιδιώκουμε μια δημιουργική και όχι μηχανιστική συνένωση των επί μέρους διεκδικήσεων στο ανώτερο καθήκον περιγραφής για το «τι πρέπει να γίνει», ούτως ώστε να μην γίνει αυτή η γενιά χαμένη ανάμεσα στον άενο κύκλο μισοεργασίας μισοανεργίας, με ταυτόχρονα διαρκώς παρούσα την προοπτική της μετανάστευσης.

Σε αυτή την κατεύθυνση αναγκαιότητα αποτελεί η πολιτική αναβάθμιση της πτέρυγας στο νεολαιίστικο κίνημα και στα τρία βασικά μέτωπα πάλης:

- Εργατικό: Εδραίωση και επέκταση της ήδη αρχικής δουλειάς που έχει γίνει σε βασικούς κλάδους που εργάζεται σήμερα η νεολαία με την δημιουργία κλαδικών αγωνιστικών εργατικών συλλογικοτήτων

(επισιτισμός – τουρισμός, τηλεπικοινωνίες, εμπόριο κλπ) . Επεξεργασία ενιαίου σχεδίου παρέμβασης στη νέα εργατική βάρδια σε πανελλαδική κλίμακα.

Επιδιώκουμε την ειδική συμβολή της νεολαίας στην ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας και την ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος.

· Φοιτητικό: Πολιτική και οργανωτική αναβάθμιση της ΕΑΑΚ από την σκοπιά του στρατηγικότερου επανεξοπλισμού και της ηγεμονίας της επαναστατικής αντίληψης στο εσωτερικό της. Σε αυτή την κατεύθυνση επιδιώκουμε την προώθηση της λογικής απόφασης πολιτικής διακήρυξης της ΕΑΑΚ με βάση τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες της πληττόμενης σπουδάζουσας νεολαίας, όπως επίσης και αντίστοιχη εργατικοδημοκρατική συγκρότηση και οργανωτική λειτουργία.

· Μαθητικό: Ανασυγκρότηση του σχήματος του «Ανυπότακτου Μαθητή». Συσπείρωση και έκφραση των πιο ριζοσπαστικών τάσεων της μαθητικής νεολαίας. Προσανατολισμός βαθύτερης ενίσχυσής του από τα πληθιακότερα κομμάτια του μαθητικού κινήματος (ΕΠΑΛ, νυχτερινά, κλπ).

Δ. Η ΠΟΡΕΙΑ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ 4ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ του NAP

22. Προκηρύσσουμε το 4ο Συνέδριο του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση τον Φεβρουάριο του 2017, με βασικό περιεχόμενο την πρόταση για το πρόγραμμα και το κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης στην εποχή μας, την ανάπτυξη της επαναστατικής τακτικής, πατώντας πάνω στις αναλύσεις για τις εξελίξεις του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και της διεθνούς κρίσης του, για τον ελληνικό καπιταλισμό, για την εργατική τάξη της χώρας και την εξέλιξη του συσχετισμού ανάμεσα στην τάση χειραφέτησης και την τάση ενσωμάτωσης στο εσωτερικό της, καθώς και για τις εξελίξεις στα σύμμαχα κοινωνικά στρώματα. Στην προσυνεδριακή διαδικασία επιδιώκουμε να οργανωθεί με όσο γίνεται πιο ευρύ και συστηματικό τρόπο ο διάλογος και η συλλογική μελέτη και αναζήτηση μέσα στην οργάνωση και στο ευρύτερο ρεύμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που ενδιαφέρεται για ένα σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Με το Πανελλαδικό Σώμα κάνουμε ένα πρώτο βήμα στο να ανοίξει η συζήτηση, συμβάλλουμε στον προσυνεδριακό διάλογο και την επεξεργασία των Θέσεων. Επιδιώκουμε την ευρύτερη κατάθεση και συζήτηση απόψεων και γνώμων, που θα ληφθούν υπόψη από την Επιτροπή Θέσεων, την Πολιτική Επιτροπή και βεβαίως όλη την οργάνωση, στην πορεία προς το συνέδριο. Για τη δημιουργική συμβολή των Ο.Β. και των συντρόφων με επεξεργασίες σε ζητήματα που δραστηριοποιούνται. Για την αξιοποίηση της συμβολής και άλλων συντρόφων – συναγωνιστών που δεν είναι ενταγμένοι στο NAP και στη νΚΑ.

Στην πορεία για το 4ο Συνέδριό μας, απαιτούνται:

Βήματα στην ανάπτυξη των οργανώσεων του NAP πανελλαδικά και σχεδιασμένα, με εντάξεις αγωνιστών, βάθεμα της παρέμβασης και των πρωτοβουλιών κάθε οργάνωσης για το χώρο ευθύνης τους.

Συνδιασκέψεις περιοχών-οργανώσεων για την ανασυγκρότηση και αναβάθμιση του οργανωτικού ιστού, των οργάνων και των ΟΒ. Στόχος ειδικά η συγκρότηση-αναδιάταξη εργατικών οργανώσεων.

Τομή στη λειτουργία, τη συζήτηση, τη ζωή και συλλογική-μαζική πολιτική παρέμβαση των ΟΒ και του NAP συνολικά σε όλα τα μέτωπα.

Επεξεργασία από κάθε ΟΒ πολιτικού σχεδίου, καταγραφής και ανάλυσης της κατάστασης στο χώρο της. Ειδικά στις εργατικές οργανώσεις να οργανώνουν την παρέμβαση με βάση συνολικά τον κλάδο και την πανελλαδική δικτύωση.

Στην πορεία για το συνέδριο είναι ανάγκη να δεσμευτούμε όλοι για:

-Βάθεμα της δημοκρατικής λειτουργίας της οργάνωσής μας με τακτικές συνεδριάσεις των ΟΒ, συμμετοχή όλων και συζήτηση για όλα τα θέματα της πολιτικής μας γραμμής και της εφαρμογής της.

-Πλατιά διάδοση όλου του πλούτου των απόψεων με τον εσωοργανωτικό διάλογο, όπως προβλέπεται από τις αρχές μας και έχουμε σε σημαντικό βαθμό κατακτήσει.

-Εξασφάλιση της ενιαίας δράσης της οργάνωσης με τη λειτουργία ενιαίου πολιτικού κέντρου που θα συντονίζει, θα κατευθύνει και θα προγραμματίζει, με βάση τις συλλογικές μας αποφάσεις, τη δράση της οργάνωσής μας κι αυτό δεν μπορεί να είναι άλλο από την Ο.Β., τα εκλεγμένα όργανα και την Π.Ε.

-Άνοιγμα των δράσεων των ΟΒ με εκδηλώσεις, συσκέψεις για τη συζήτηση με την εργατική τάξη, τη νεολαία, τους άνεργους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, τους αγωνιστές των κινημάτων της ανάγκης για ένα νέο πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης και τη δική τους συμβολή.

Το Πανελλαδικό Σώμα του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 10 Ιουλίου 2016